

Τον λέγανε χιονοκλέφτη επειδή ανέβαινε στο όρος, φόρτωνε χιόνι και το κατέβαζε. Κι ήταν εφτά χρονών.

Είχε κι έναν σκυλάκο που τον λέγανε Καρτσόνι γιατί είχε άσπρα πατούνια και σαν να φορούσε καρτσονάκια στα λιγνά του ποδάρια.

Από τον Ιούνη κιόλας άρχιζε να ξεραίνεται το στόμα του πασά. Είχε λοιπόν διατάξει να του κατεβάζουν χιόνι απ' το βουνό να το βάζει στο ποτό του να δροσίζεται. Ο χιονοκλέφτης είχε δεχτεί να του το φέρνει κι ας τον κορόιδευαν τα άλλα παιδιά.

Είχε τους λόγους του που το 'κανε αυτός. Εκείνα δεν ήξεραν.

Αχάραγα ακόμη ξεκίνησαν, μπρος αυτός με το καλάθι περασμένο στους ώμους κι ένα δέμα στον πάτο του. Ξοπίσω το Καρτσόνι.

Λίγο πριν απ' την κορφή, περίπου στη σπηλιά του Κούκουρα κι όταν ο ήλιος ήταν κάθετος, κατέβασε το καλάθι του και κάθισε σε μια πέτρα. Έβαλε το χέρι του στο στόμα, έβγαλε έναν μακρόσυρτο ήχο *ουγουγούσου* κι ύστερα η πλώ ανέλαβε να τον σκορπίσει εδώ κι εκεί στις ερημιές. Ένας αετός έκοβε βόλτες κάπου ψηλά. Σε λίγο ένα αγόρι εμφανίστηκε, δεν θα 'ταν ακόμη είκοσι χρονών, κι ο χιονοκλέφτης χύθηκε στην αγκαλιά του.

«Κωστί, αδερφέ μου!»

Σφιχταγκαλιάστηκαν κι ύστερα ο Κωστής έβγαλε απ' το καλάθι το δέμα, που 'χε μπαρούτι, άρτους και κρασί.

«Θα τα καταφέρουμε, αγόρι μου, το ξέρεις; Είμαστε πολλοί εδώ πάνω που πολεμάμε τους Τούρκους από τα βουνά. Εδώ ψηλά δεν μπορούν να μας βρουν. Με τη βοήθειά σου, μ' αυτά που μας φέρνεις θα τα καταφέρουμε» είπε ο Κωστής.

«Γιατί εδώ δεν μπορούν να σας βρουν;»

«Γιατί τα βουνά είναι άγρια κι οι Τούρκοι δεν μπορούν ν' ανέβουν. Σε λένε ακόμα χιονοκλέφτη τα άλλα;» είπε ο αδερφός του και του ανακάτεψε τα μαλλιά.

«Και πασαδάκι με λένε, πως υπηρετώ τον πασά» είπε λυπημένος.

«Επειδή δεν ξέρουν, γι' αυτό. Τρέχα τώρα μην αργήσεις και σε καταλάβουν, κι όλα θα γίνουν. Είμαι περήφανος για σένα, χιονοκλέφτη μου» είπε ο Κωστής.

Όταν ύστερα από λίγη ώρα ανάβαση συνάντησαν το χιόνι, το Καρτσόνι σήκωσε το πίσω πόδι του κι έκανε τσίσα. Ο χιονοκλέφτης κοίταξε τον σκυλάκο του και του ήρθε μια ιδέα. Φτυάρισε το χιόνι σ' εκείνο ακριβώς το σημείο και το φόρτωσε στο καλάθι του. Αυτό θα 'ταν το χιόνι του πασά. Απ' το Καρτσόνι, με αγάπη!

Στην κορφή του όρους ο αέρας φύσηξε ελευθερία. Ο μικρός χιονοκλέφτης γέμισε την ψυχή του μ' αυτήν, και με το Καρτσόνι να χοροπηδάει τριγύρω του, τράβηξε γελαστός τον δρόμο της επιστροφής.

